

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 525/2024-23

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu (sudca spravodajca) a sudcov Ladislava Duditša a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], narodenej [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej MF Legal s. r. o., Einsteinova 25, Bratislava, v mene ktorej koná advokát Mgr. Martin Fábry, LL.M., proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 5Pc/11/2023 z 30. júla 2024 a jemu predchádzajúcemu postupu takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 11. októbra 2024 domáha vyslovenia porušenia práva na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena a na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života podľa čl. 19 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, práv podľa čl. 10 ods. 1 a 2 a čl. 36 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru svojho zomrelého manžela [REDAKOVANÉ], ako aj svojho (vlastného) práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a podľa čl. 11 ods. 1 listiny a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom všeobecného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia a jemu predchádzajúcim postupom. Sťažovateľka navrhuje napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie, priznať finančné zadosťučinenie a trovy konania.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka je vdova, ktorej manžel zomrel 24. júla 2016. Z manželstva trvajúceho viac ako 33 rokov pochádzajú dve deti.

3. Touto sťažnosťou sa sťažovateľka domáha ochrany práv svojho zosnulého manžela, ako aj svojich označených práv, pričom namieta, že okresný súd v rozpore so svojou zákonnou povinnosťou v civilnom mimosporovom súdnom konaní vedenom pod sp. zn. 5Pc/11/2023 o určenie otcovstva nepostupoval v súlade s vyšetrovacou zásadou [čl. 5 ods. 2, čl. 6, 35 a 36 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“)], keď bez riadneho zisťovania skutočného stavu veci určil otcovstvo zosnulého manžela sťažovateľky k plnoletej [REDACTED] na základe dôkazov, ktoré vzbudzujú vážne pochybnosti.

4. [REDACTED] iniciovala konanie o určenie otcovstva v nadväznosti na skutočnosť, že sa 13. októbra 2016 ako dovtedy úplne neznáma osoba prihlásila do dedičského konania po manželovi sťažovateľky, tvrdiac, že je jeho dcérou. Spravila tak napriek tomu, že vo svojom rodnom liste mala ako otca zapísaného iného muža. Sťažovateľka nebola stranou súdneho konania o určenie otcovstva (§ 108 ods. 3 CMP) a do konania nemohla z dôvodu zákonnej prekážky (§ 11 CMP) vstúpiť ani ako intervenient. Ochranu ňou označených práv nezabezpečil ani okresný prokurátor, ktorý do tohto konania vstúpil, a neurobil tak ani kolízny opatrovník ustanovený súdom.

5. Podkladom na rozhodnutie okresného súdu sa stal *de facto* jediný listinný dôkaz, a to [REDACTED] doložený znalecký posudok, napriek tomu, že z podaní sťažovateľky bolo okresnému súdu známe, aké závažné nedostatky znalecký posudok vykazuje, a preto ho nemožno považovať za dôveryhodný dôkaz preukazujúci otcovstvo nebohého manžela sťažovateľky. Znalecký posudok je podľa sťažovateľky z právneho hľadiska nepreskúmateľný, okrem toho má viaceré formálne nedostatky a dodatočne obstarané prílohy nijako nepreukazujú pravdivosť záverov posudku, pretože ani tieto prílohy nie sú preskúmateľné a nespĺňajú požiadavky vyplývajúce z právnych predpisov (predovšetkým záznam o odbere vzoriek). V konaní vypočuté osoby nemohli nijako preukázať otcovstvo manžela sťažovateľky k [REDACTED], pretože svedok (matka navrhovateľky), ako aj strany konania (navrhovateľka a kolízny opatrovník) sú zaujaté na potvrdení otcovstva s cieľom podieľania sa na jeho dedičstve.

6. Dedičské konanie (opakovane prerušované) tak prebieha od roku 2016 a čaká sa na vyjasnenie osobného stavu [REDACTED] voči manželovi sťažovateľky ako poručiteľovi. Sťažovateľka a jej deti sú ako zákonní dedičia stranami uvedeného dedičského konania, a preto majú záujem na tom, aby sa dedičského konania zúčastňovali len osoby, ktorým to umožňuje zákon. Výsledok konania sa bezprostredne dotýka ich práv, majú aj právny záujem na tom, aby postavenie [REDACTED] ako potenciálnej dedičky bolo riadne preskúmané a nevzbudzovalo žiadne pochybnosti.

7. Sťažovateľka sa touto sťažnosťou domáha aj ochrany svojich majetkových práv, pretože v prípade, ak by dedila aj osoba, ktorá nie je oprávneným dedičom, z majetku poručiteľa by tak sťažovateľke a ostatným oprávneným dedičom pripadlo menej (bod 1 tohto odôvodnenia).

8. Z napadnutého rozhodnutia je v dedičskom konaní nutné vychádzať.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

9. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie označených práv zomrelého manžela sťažovateľky, ako aj samotnej sťažovateľky rozsudkom okresného súdu o určenie otcovstva k plnoletej dcére sťažovateľa (uplatňujúcej si nároky v dedičskom konaní po sťažovateľovi), ktorý považuje

ochranu nemôžu uplatňovať dedičia, pretože nie sú procesne aktívne legitimovaní na uplatňovanie tejto ochrany.

16. Pokiaľ ide o sťažovateľkou namietané porušenie jej majetkových práv, okrem okolnosti, že nebola účastníčkou dotknutého súdneho konania (čo vylučuje jej aktívnu legitimáciu na podanie ústavnej sťažnosti), majetkové práva ani neboli/nemohli byť predmetom konania o určenie otcovstva jej nebohého manžela, ktoré patrí podľa § 105 CMP medzi konania vo veciach rodičovstva. Samotná súvislosť s dedičským konaním, v ktorom ako postavenie oprávneného dediča v dôsledku napadnutého rozhodnutia získala aj nemanželská dcéra zosnulého manžela, je len nepriama, rovnako ako vo vzťahu k akýmkoľvek aktuálnym i potenciálne vzniknutým majetkovým právam tretej osoby v konaní o určenie otcovstva.

17. Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľky v časti, v ktorej sa domáha ochrany práv svojho zosnulého manžela (zomrelého pred podaním sťažnosti), ako aj v časti, v ktorej sa domáha ochrany svojich vlastných majetkových práv (nesplňajúcej podmienku účasti v dotknutom súdnom konaní ani podmienku priamej príčinnej súvislosti vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu), odmietol podľa § 56 ods. 1 písm. e) zákona o ústavnom súde ako podanú neoprávnenou osobou.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. októbra 2024

predseda senátu